

PETER BEIJER

BLAND de Kungl. bibliotekets f. d. tjänstemän, hvilka »voro med i Slottet», har döden nyligen hädankallat den, hvars bild och namn ses här ofvan. Det har ansetts tillkomma den äldre af de båda ännu kvarlevande att ägna några minnesord åt den bortgångne, och jag fullgör detta uppdrag så mycket hellre, som det gäller en hyllningsgård åt en tilldragande personlighet, en nitisk medarbetare och en afhållen vän.

Peter Gottfrid Eberhard Beijer föddes i Malmö den 9 januari 1845. Hans fader var den såsom järnvägsbyggare bekante generaldirektör C. G. Beijer; modern, Betty Quensel, afled redan 1846. Det enda barnet i deras äktenskap, sonen Peter, uppfostrades af kvinnliga anförvanter, och på hans utbildning torde fadern, upptagen af mångfaldiga ämbetsåligganden som kallade honom bort från hemorten, knappast ha utöfvat något inflytande. Säkert är, att den unge Peter icke tog något i arf af faderns praktiska och tekniska begåfning; i allt som kräfde hjälp af handarbete visade han under hela sitt lif en oförmåga, som nära nog gränsade till hjälplöshet.

Efter att ha genomgått Malmö högre elementarläroverk blef han student i Lund den 12 september 1862; där aflade han den 31 maj 1872 filosofie kandidatexamen och promoverades den 1 juni 1874 till filosofie doktor, sedan han dagen förut försvarat en afhandling med titel »Några anteckningar om öfvergångsstilen». Detta lilla arkitekturhistoriska arbete är